

8 vse prepisano

VI.

registrujano
Andrey

Narodne pesmi. —

zvezek VI B.

France Stele —

2. XII. 1905

(17)

(Radovanje p. Kamniku.)

Rojen sem pri Jublanc,
če sem prijata vaš;
dol na dolejinski stran
inam vinca en glaš;
če glažet bom v roke vzel,
na zravje vas ga bom napil.
Na zravje teh dolejincev,
k nam ga pripravljajo.

Pr nas je ta navada
na Gornjem Svajerskem;
kdar začno kopati
vince predajati,
pijejo ga kot vodo;
lahko ga vsak zaostoji dobro;
pravijo: sej bomo kopali
d drugo raslo bo.

Zapisal Jan. Majhen.

2.)

(Radomlje)

mirš.

Luštn je na svet,
luštn je živet;
zmirom sem veselo
kvar začnem pet;
mojga petja glas
dela kratak čas,
slišite, al je za vas?

Luštn je spomlad'
k slisim sičke pet;
vone nas uče,
koko moremo živet;
hvalijo stvarnika
za vse, kar jim dá;
jaz ga tud', kar mi dá.

Luštn je po let'
k vidm rž cvetel,
zelen' travniki
prav lepo cveto;
druzga nič na vem
kak ženicam grene
in pope nabrusom jem.

Luštn je jesen'
ker vse cvetla;
u ravnem polju
rože se diše;
le ta ajdov cvet,
da tebe leam jed,
zrne bo pa moja jed.

Sadje tud' vina,
tudi vinca da,
hajere na korook pelà;
dar bom za in bokar,
piv ga bom p pametjo,
svet svet Janj' ga jezuv bo.

Jan. Majken.

3.)

Radomlje

(Radomlje)

mirš.

Mi smo širje bli
prav prijatli vsi;
čas ga prijemo
de se vse kadi;
zdej ga ne bomo več
paukej go peč,
vince draž je preveč.

*) misli na ajdo.

Sneg se privali,
Zemlja pod nim spi;
časih zebe me,
de vž tresem se;
vem za eno reč:
pojdem gor za peč,
da me zebla ne bo nič.

J. Majhen.

4.) ~~X~~ (Radomlje) 5.8386

Fantje ne ženite se,
ženice so presmentane,
~~ker so — hde~~
ženice so presmentane,
ker so — hde.

Sam se vženu, pe kesam,
za moj veser pa ledex dan,
za moj veser pa ledex stan
se jorkam noč ju dan.

Cé jst mal v pošarijo grem,
en glažek vınca sam opijem,
porecej za mano prileti,
prej vijo pokoja mi.

Cé ji jeno nazaj govem,
potlej pa v Kamrico ne smem;
pa moram iti na Italco leč
al' pa v kot za peč.

J. Majhen.

5.) ~~X~~ (Radomlje) 5.8386

Što ga, Što pijane po krajje
skorej de se v njem vtopiš!
"Ljuba žena seb na zrajje,
de mi ga še pit veliš."

"Hodjo tebe doma sirjat,
skoraj hišo godepo."
"kmalu pridem,
jih ozmerjaj prav hodo."

„Doma pravi dva stroka:
jeden krulov, drugi slep;
bolj bi bila dva dehela vola,
da bi mogu zajne pit.“

J. Majhen.

Š. 7376
(Radomlje.)

Zdej je prav en fletn čas,
kaj s'ja zmislu cesar naš,
de je ajzenponar storil,
de nas bo preživil.

Čez sedem slug' forente tri,
nebeže se že kveseli:

Ne greva me, prav fletn je +
zapit' denarce vse.

Ajzenponar ta je mož,
če nimaa dnarja, pa ma jo:
„Ne zbe me, prav fletn je
zapit' denarce vse.“

J. Majhen.

Š. 7067
(Radomlje.)

Ena pička je priletela,
na vrh Kosarne se je vevla,
al' ona namu prje, žigoli,
vse mlave fante gor budi.

Mladi fantji, le gor ustajajte,
vsak svoj' deklet pisnu pivajte,
do očeta in matere
do svoje pestre žalostne.

Očka so na pragu stali,
drobno pisemce so prebrali;
očka pisemce preberó,
oj manci se solze vdego.

Za jeno mašo bom daroval,
da se bo za sinčka brala.
Mašnik so sveto mašo bral,
pa moj' sinček je na vahti stal.

J. Majhen.

8)

(Radomlje -) ^{ni + 5.} prim 2238

En gartele bom skopala,
drobuh rožic bom nasajla
pe tud' nagel, rožmarin
da bom golfala faute ž' nim.

Kako boš revea ti' golfala,
al ti misliš, de si sama?
kolik' je mestov in vasi
k so gošo dekleta, koker sti!

V Grascipso dekleta take,
de imajo riske zlate,
pa de se poestjo jin kot lui,
de delajo fantam pvesto noč.
J. Majhen.

9)

(Radomlje -) ^{ni + 5.}

Jest sem ti dala pušček lep,
ko sem bla stara šestnajst let.

Jest sem ti dala višnoviga
iz mojga srca zagvišnoviga.

Jest sem ti dala rumeniga
iz mojga srca prosteniga,

Jest sem ti dala pudeniga
iz mojga srca ljubečiga.

Jest sem ti dala beliga
iz mojga srca veseliga.

Jest sem ti dala plaviga
iz mojga srca ta prariga.
J. Majhen.

10)

(Zeje) 5.6894

⁵⁸⁴
Meni pa ne gre spominna
Tisti kraj planina,
Tista hišica
Kjer je tekala
Nekdaj moja majhna zibka.

Tisti kraj planina
Tista hišica
Kjer je sekala
Nekdaj moje majhna zibka.

Očka vas popret objameu,
predn ud vas slovo vzameu,
Zdej na stare dni
kaj pomagati,
Zdihovati moram dalni kraj.

Ta tud' manca vi,
Tud midva se bva ločila.
Jas prostrem roke
In objameu vse;
Boh vé če se vidimo
Zdaj ne ne.

Rajžat moram v dalne kraje
Zapuščiti starše svoje

al je to teško
Irci mojenu.
Zdihovati moram dalni kraj.

Čas mi delajo nehati
In na rajžo se podati.
Brěno ljubeni
Moji prijatelji
Men' pa srečno rajžo vorte vsi.

✓ (11.)

nič.
(Žeje, p. Komendi)
Stoji, stoji zeleni gozd
V zelenem gozdu pa bolnik leži
Bolnik leži, milo' ječi
Zelena pička prileti
Bolnika sk' nagovori:
Al' hotel bi si mašnika
Tega sčunarskega fajmoštra?
Jast že hotel mašnika
Šeb kerga jmov, det punga jov.

Plička gor v zvonik zleži
Šla velkim zvonam pozvoni.
Šla velkim zvonam pozvoni
Se mežnarja gor zbudi
Mežnar je bož gor ustov
In je v to svetlo cerku pov.
Mašnik pred altarjam stoji
In se besede govori:
Kaj je nočoj zán svet večer?
To mora bit Kaj čudnega!
To mora bit Kaj čudnega!

— — — — —
To ni bva nobena ptičica
To je biv sam angl varh.
(Zije)

12. ^{mir 5.}
^{prim 548}
— Oč Marije Dobrovske —

Ena pička ji priletela
Iz dežela Dajerske
In prelepo je zapela
Oč Marije Dobrovske.

x) V kateri: oč Marije, Jezusa ...

Marija je pa voltarjastala
Tičko je popraskala:
Kdo je sebe pet naučil?
Al' sjo sama grajstala?
Jest jo misim grajstala
Jest sm jo peti šlišala
Pela sta jo dva židarja,
Ki sta to cerku židala
To pa nišla bla židarja
To sta bla dva angela
Ki sta paroklop pesem pela
Oč Marije Jezusa
Zdaj pa iz veselam in p'korajšo
Za Marijo Jezusam!

13. ^{mir 1. prim 623, 4}
— Oč sv. Peregrina (Tunijce) —
Stoji, stoji en hrastov poš
Po poš je cesta vzglajena
Po cesti pa prite mlad fantin
Lod' Peregrin
Po cesti pa fura furman mlad

Ker se jo ka na ves glas
Konick so mo dol popadali
Ne pič gor ne vstanejo
Bog pomagaj svet' Peregrin!

14)

S. 6365

(Tunjice)

O Kristjan današn dan
Evo pesm pojemo
O ene mlade deklee
Ki puka j martva je
Pred pteruajim dnem
Je zdrava bla
Vobeda ni mislu feza
Se danes kametto vofet
Tukej metva bozi
Misli la v gako stopit
Pa nam vesele uarost!
Pa pršla je pošta od Boga
Sla je z is tega sveta
De člo vek ni nič na svet
Če gluh je v mladih let!

15.

(Tunjice)

m. 3.
Graz

Ždej je pršla luba spomlat
Tičke so jle lepo prepevat.

Tička zletela

V luft' jo zapela:

Nis' me se mirazk si vzev.

Ta snež' je sedleku

Slavo nam je dar

Karč'k soj kožh

Veselo je sprav.

Poglejte v planinice

Kok' češne čudo!

Poglejte v dolinice

Kok' breskve paró;

Vse je zeleno

Vse porocveteno

Vsaka na snih se drži.

Poglejte jo tičko

K' na bark' sedi,

Žepo prepeva

Ker sej' ogrela

Lvarnička sojga časti.

16.

(Turjke)

S. 6960

Ene prca bo pršla
 Mrtis že se uroj
 Nobedn prijatu
 Na pojde z minoj.
 Pril' bjo soselj,
 Na pare nie djal',
 Zaston bjo starši
 B' meni želval?
 Pril' bjo soselj
 B' moje telo,
 Ja bjo zagrebli
 V črno zemljo.
 B' fantč L' vedu
 K' je v vica h' dnu,
 Okon bi delov
 Za grunta ni to.
 B' skleta ve vedle,
 Kak' večnost dolgo je
 B' kračlne preu varvale,
 B' v večnost rajžale.

V vica je vroče,
 V p'kl' je h'lo,
 V nebesa jest pojdem,
 Tam gor' je lepó.

ni s. prim

295-810

17.

(Turjice)

Stoji, stoji tam lipica
 B' lipica na stoli stoji,
 Oj stoli, stoli ferinski.
 Na stoli pa fantje p'de
 In led'k tam zabavajo.
 Je, preletela ptičica.
 Oj fantje, fantje,
 Vi led'k tam zapravlate!
 Oj tičica, če te vjamemo,
 Vse perice ti opulimo.
 Čem' perice vjamete,
 Jest pa v gojzd zlostim
 Drugo perice zvedim,
 Jest bom opet tičica,
 Ti pa na boš več led'k fantč.

(Čeje pri Komendi)

Kaj čno fantam podeliti?

Lepi pušle v roke dati,

Laj ga zadelo biš,

Ojče ga zaslužiš,

Se v nebesih veselíš.

Od Boga poslan,

Od Marije zbran,

Prelep je fantovski stan.

~~Od Boga poslan,~~

~~Od Marije zbran,~~

~~Prelep je fantovski stan.~~

Kaj čno dekletam podeliti?

Lepi branci v roke dati,

Laj ga zadelo biš

Ojče ga zaslužiš

Se v nebesih veselíš.

1. Od Boga poslan

Od Marije zbran

Prelep je deklinski stan.!

Kaj čno zakonnikom podeliti?

Zlato prstan v roke dati

Laj ga zadelo biš - -

- - zakoniki stan.

Kaj čno duhovnikom podeliti?

Zlato kelh v roke dati.

Laj ga - -

- - duhovniki stan.

Kaj čno pastirjam podeliti?

Zlato pialo v roke dati.

Laj jo - - -

- - pastirski stan.

Kaj čno sovdatam podeliti?

Lepo puško v roke dati.

Laj jo - - -

- - - sovdasiki stan.

19.

(Žeje.) š. 6297

jest pa muzamen 2x4
Id očka slovo

In tud' j'm potajam
To desno roko.

Nikar ne žaluj te

Dvic' Mari se pročuj te

Saj dvaka Marija vas prošala
bo.

20.

(Žeje.) ^{moš.}
^{primo 742-7}

Prid'te, prid'te, voi k večerji
Voi ta mlajši fantiči!

Vsi so prošli, voi so prošli
Samo Anžlva ni blo.

Mladi Anžl pošto dóbi,
Ga je deklet zbolela.

Hidro, hidro po koniča,
O koniča šinelua!

Ga prijezdi, ga prijaha
Preke svetli kamenci.

Mladi Anžel v hišo stopi
Na vs glas zajoka se.

Al' tje bolši, al' tje hujši?

Pri meni nobenega zdravja ni.

Segla je pod beli zavoje

Podala mu je prarstan žlat.

Keri no so pokopali

Anžlva so na pare djali.

Vsi ljudje so tako rekli;

Ubo bota foddamana.

Samo Jezus tako pravi:

Uba bota zveličana.

Iz nenege groba je prirastla

Žena pudevča gavrbožja

Žena bela lilija.

2 negovga groba je prirastla
jena mudeca gavtrozja.

Vkup sta rastle,
Vkup sta grastle,
V nebes'h se zjedinile.
Vsi ljudje so tako pekli
Jej' ta lubez'n grostena bla.

21. V

Študentovska

(Leje) ^{mir 5.}
^{prim 726-39}

Jen študent je pisno pisov,
Je to novo maso brav.
Je to novo maso brav
hala!

Micka je pa pisno trala
Je bla silno žalostna.
Je bla silno žalostna
hala!

hidrala tralalala!

Mašnik i vangeli bere,
Micka je bolna leži.
Micka je bolna leži
hala!

Mašnik pr'vokret povzigne,
Micko so ne pare djal',
Micko so ne pare djal'
hidrala tralalala!

Mašnik drugokret povzigne,
Micko je k pogreb' nes',
Micko je k pogreb' nes',
hala!

Mašnik zadnikret gavzi'je,
Micko je pokop' zagrebleji.
Micko je zagrebleji x)
hala!

Mene so pa pokopali,
Ke na desno senčno stran,
Ke na desno senčno stran
hidrala tralalala!

x) tudi: „pokopljejo“

22.

(Žeje) 406T s. 7068

Eva pička j' prletela
 Vrh Kosarne se je vsočla,
 Prinesla je tinto in pero,
 Da bi pisal prav lepo.
 Sterje vojaki so se skupaj
 zbrali;

To pramo so pisali,
 Da soj'h očka in mamice,
 Do soje sestre žalostne.
 Očka pramo preberó,
 Mamca se milo jokajo.
 Pa tudi sestra je zraven stala
 In se je milo jokala.
 Očka, očka kaj pa bo,
 Če mojga bratca več nazaj nebi.

23.

Od ljubljanske kolere-
 (Žeje) m. v. s.

Pales' polet
 Na iblanskim pol'

Opapdajo ženice ukol',
 Ludoje j'h gor' poberajo,
 V špital j'h vozijo.

U Fblani je vmrta
 Jna gospa,
 Zapotila je devet otrok,
 Bršla je bolezn kolera
 Še ti so mogli umret'.

V Lublani je bivan šmašter,
 To pes'm spirou je,
 Na Lašk'm jo nvečn' beró,
 Na Krausk'm paše glik tokó.

24.

Od sv. Uršule.
 (Žeje) m. v. s.

Preluba sveta Uršla,
 Uršla, Uršula
 Ali tebe boli glavca,
 Ali te tresi mārč'lea.

Mene ne boli glavca moja
Mene hese mārčila,
Mene boli sārce moje
K s'm vmorila pīnaka,
Ke za vāt sem mo stopila
S'm mo zdrta očico,
Ke za planko s'm ga vrgla,
Ke za planko gričove.
Lepe botre s'm mo zbrala
Marijo svetga Jožofa,
Lep' jime s'm ma pa dala
hulga svetga Jakopa ---

~~25~~ Zlati pčemas.

(Feje) š. 600

Bog je reku pō lei,
Mehku zaprat'
Tri angelčke h nam postat.'

Edn nas bo vižov,
Druh nas bo spižov,
Tret nas bo varov,
Dšice jn telosa.

Ta svahk' jime Jezš Marija
N ves' Jožof

Bod'te zapisan' u našm čel'!

Ta svahk' jime Jezš Marija
N ves' Jožof

Bod'te zapisan u našh mst'h!

Ta svahk' jime Jezš Marija
N ves' Jožof

Bod'te zapisan u našm pārc'!

O Jezš nazareuški

S'm Davidov

Kral št Judov

Mamil se čez nas

O gospod' Am'n!

26. ~~26.~~

Zlata pčenaš. š. 6628

(Čeje.)

Rejmo spat,
Doh je zvat!

Na voske stekice.

Kaj Marija dela?

Vboje^{*)} včice^{*)} napaja;

Ježš Kristus. Amen!

mir š. 1654

27. ~~27.~~

Dekliška žalost

(Perovo pri Kamniku.)

Cele noči

oko mi solzi,

Pri mojem srcu

Vesela več mi.

Ko je za goro,

Ko je za vodo,

Nikdar več, nikdar

Nazaj ga ne bo.

*) vboje = vboje, *) včice = očice.

Ljubček ljubčen,
Na vojski ostreljen,
Nikdar, oh nikdar
Ne bo ga več k men!

Ko je za goro,

Ko je za vodo

Nikdar več, nikdar

Nazaj ga ne bo.

Fantje pojo,
Čez polje grebo,
Mojga veselja
Nazaj ga ne bo;

Dokler živim,

Žalost trpin.

Oh da bi me nesli

Že skoraj za njim

Zapisal Janko Marovec.

X

Lovec.
(Perovo.)

m. 5.

Po gozdu lovec s puško hodi;
Ko jutra krasno žé xori,
Po suhem listju težko brodi;
Toda zverine ne sledi.

Da lovec danes ni za delo
To vidi se mu na obraz',
Njega je obličje blebo,
Po gozdu hodi prav po čas'.

Ždaj postoji, okrog se ozira
In gleda če ga vid' kedó,
Na težko puško se opira
In s solznim oesam zverine.

Po stezici deklica pride,
Prijazno se mu namahleja,
Ko lovec ji nasproti pride
Roko prijazno ji poda.

Oh, kaj ti, Ivan, je preljubi,
Da solzno pisaš ti oko,
In ko poprej si mi ji podajal,
Imel brenčo si roko.

Kar jaz povem se nikar ne
vstedi.

Vzeti nikdar te ne smem,
Brez tebe mi pa ni živeti
Ah, to pa jaz predbro vem.

Ždaj drugiga boš ti ljubila,
Ljubila morda ga zvesto,
Na me pa bodi pozabila,
Ko pojdemu v črno zemljo.

Pri teh besedah puška poči
In mlada deklica zorne se,
In predno iz sveta se loči,
To zadujitkrab pogubi se.

Potem pokoplje svojo ljubo
Tu na grob poklekne nje,
Solze kčil je za ljubo,
Katero pam umoril je.

Na grob leseni križ postavi,
Krog njega rožice nasadi,
Potem s breščim glasom pravi:
Tu zame več veselja ni.

Tu ko v drugic puška puci,
Se iz drobno krogelj vstrelji,
Od svoje ljube se ne loči,
Na njenem grobu svet stori.
Lapidal Janko Marovc.

29. ✓

Jerica. m. r. s.
(Jerovo.)

Jerica je šla v Radulico,
Na lep semenj v Radulico.

Tam jo je vrcal ljubí nen.
Kaj a ljubí govori:
Kje si hodila Jerca ti,
Da te tak dolgo v šarijco ni?

- Prelepe gvante oblačila,
Lem lepe kite spletala. —

Kaj ji a ljubí govori:
Kaj hočeš pineti Jerca ti,
Al hočeš pineti s krame kaj,
Al hočeš pineti prvi raj.
Prine jo za belo roko,
Pelja jo v šarijco.

Ko sta en malo plesala,
Jerica blesta postajala.
Kaj Jerica tebi le fali,
Da tako blesta postala si?
Prej ko sma dalje plesala
Jerica si lepa prihajala.

Lešaj pa malo plesava
Si pa Jerica le bleva,
Kaj ti ne bila bleva,
Povila sem sinčka mladiga.
Kaj ji se ljubi govori:
Kam si djala sinčka mladiga?
Zavila sem ga v pešico,
Djala ga pod smrečico,
Tako sem njemu rekla še:
Bog in Marija naj obvarjeta te!
Tako sem njemu rekla še:
Pokropi te urzla rosa so!
Kaj ji se ljubi govori:
Pojdiva iskat pinčka, Jerica!
Ali najdeva sinčka živega,
Pila boš vina sladkega;
Ali najdeva pinčka mrtvega

Pila boš Jerica rudečiga.

Ila sta iskat pinčka,
Ila pliščla ga jškati;
Dobila sta sinčka živega,
Kupil ji je vina sladkega.
Prinesla sta ga v Radovljico,
V Radovljico, v cerkvico.

Lep. Janko Marovc.

30. ✓ (Perovo) m. s. prim 273-2

Stoji, stoji en kloster nov
In nobri is je munc.
Najmlajši muna klosterška
Je po imenu Mrška.

Mrška j' pa p kloster gledala,
Zlat prstan z rokce snemala,
Za svojga ljubga Anželua,
K' je žinela ona zbranega.

Anzel pod kloštranjè orav,
To drobno pletelco je j'av,
Anzel jo vzlela, ostrmi.
Le pojdi s kloštra Noška to!

Le pojdi', le pojdi' s kloštra donu,
Laj za jne kratke prce pu.
Noška prosi veliko muno lpu.
Nej grem, nej grem oh jèz donu,

Nej grem, nej grem, oh jèst zdej
dam, donu
Se sojma dragino slawco dam.
Pr nas pa ni pravda ta,
Deb' muncov s kloštra spincerat
pla.

Nej b' me bli parli v klošter nov
popred
K sem bila stara pevci let.
Se nisem vedla kaj j' ta svet.
Zdej sem pa stara 17 let
Pa dobro vem, kaj je ta svet.
Jan. Maxovec

31. Barbka vstinova hči.
(Perovo.) m. v. 5.

To plec spincerata meniha dva,
Meniha dva, hoderja dva.
Tu se tako pogovarjata,
Da goriša pleteta v farini,
Kor je Barbka, vstinova hči.

Barbika pa v linci stoji,
Vse je to dobro plišala,
Vse je to dobro plišala,
V prce pi je zapisala.

V roke je vzela počin venci,
Šoli za dur gor zauri.
Kaj te le moli, kdo bi te rad
jaz te pa nikdar več ne bom.

Nato pa eu pugel z nebes
preleti:
Barbka posčkaj me šè tri dni
Laj bodem gvišus prosi po te.

V roke je vzela črni brevij,
Doli za plav'ga zauči:
Naj te le bere kdor bi te rad,
Jaz te nikdar več ne bom.

Nato pa en angel z nebes
preleti:

Barbka počakaj me še dva dni,
Laj bom gotovo prsi po te.

V roke je vzela kruzifiks,
Doli za plav'ga zauči:
Naj te kšupj, kdor bi te rad,
Jaz te pa nikol več ne bom.

Nato pa en angel z nebes
preleti:

Barbka počakaj me saj še
en dan

Laj bom gotovo prsi po te.

Druge muce k večerji grede,
Barbke, vštinove bčérke mi bló.
Muce se tako pogovarjajo:
Vselej je bila, nocoj jo pa ni.

Narumlajši muma se trdna stri
In gledat gre v celico
A celica je lva zap/zaklenjena.

Poslale so po tlosarja,
De bi celco gori djál.

Tlosar je celco gori djál,
Barbke pa za durmi leži,
Ipicast nož j'v src tči
Okolenkolnéje vse pohus krvi.

Velka muma pravi tako:
Sestre, zdej pa molimo za njo!

Barbika pa se oglasi:
Ljube pestre, ne molite za mé.
Molite rajš same za se',
Ker jaz sem že sridamava
Ker sem nad Bogom sagala.
Zap. Janko Mazovec.

32. ~~32~~ (Perovo) *A. V. V. V.*

Prčivale ste grablice moje
zimco mi spravlat,

Zdaj pa ne več, kar se poje
Kaj, hajd na goro!

Hajd na zeleno goro!

Fantič? pred mano z vesel roko,
Brusi mi naha o stropeno
Mruva pa pada v rebro pred njim,
jaz jo raztepan za njim.

Rožice hleva napravenej pro,
Več ju ne bi prce,
Meni pa bi ju bilo se bo
Ker jemljem od rožic slovo.
Janko Mazovec.

~~33~~ Karja in Solučica.

(Perovo.)

Stari Lah in Lahinja
Sta imela hčerke dve,
Prva Karja je bila,
Druga je bila Solučica.

Karja se je umočila,
Solučica je prodana bla;

Karjen moč je šel v smen:
Moč kaj boš kupu meu' za smen?

Kar bo najlepša, dragiša!
Kupu je lepo Solučico.

No, mož, kaj' kupu ti mi za smen?
No, mož, kaj' kupu ti mi za smen?

Kupu sem t'lepo Solučico!
Zarja se ga razjela.
Al ji vs' nimu za svojo ženo,
Ali za svojo kuharico.

Jaz ji namu nimu za svojo ženo,
Tud ne za svojo kuharico,
Ta bo presličam kuhala
Ino živinco opravljala.

Zarja sklicč klapce skup:
Pojte loviti ribice,
Ki so po jimeni kačice.
Klapci natlovili so ribice,
Ki so po jimeni kačice.

O neorečni park Lindje,
Loje bčere parko daleč mize,

Not v deveto pletelo,
Da sestra perstce ne poena,
Kacjiga stupa piti da.

Ulec', plec' veta bladan,
Vetec' hladan, silno močan,
Da dariga Laha in Lahinje,
Da mojga včeta in matere.

Janko Markovec.

34. Smarijski samostan.

(Petovo.) ni 5.

Smarijski polmašter tok je govoril:
Kdo bo to žalost u men' pogovoril?
Sem enga pinka inu, pa sam ga
zgubim,
Reoni polvaški stan, ta ga mi je
umoru.

Da je pr' mucki biv, mucko je živil,
Pa je ploh v prsah biv, se je foderbov.

Naj, orgele krepko so peke,
Najne pa obeh volke v grob' boji

Guill;
Francelj 22 let svoj ostarosti,
Ančka pa 17, to se ni dosti.

Bog ti daj večno luč, lubi moj

Francelj,

Ančki pa za pomoč' nebeški
Francelj!

Janko Markovec.

35 ✓ (Perovo) ^{mir.} _{ponim 359-63}

Po malini budi mlinar mlad,

Po malini budi mlinar mlad,

Žvižga po prelepo,

Se lepši piška na pero.

U nemo pride grenka smrt:

Mlinar, kaj si tako vesel?

Zakaj bi jest vesel ne bil,
Ker imam žago, imam mlin?

Imam sedem drugih desetih,
Imam sedem belih kamenov,
Ki druga nič ne meljejo,
Kakor pčenicu rumeno.

Lani Bog me je po te posloval,
Lani Bog me je po te posloval,
De boš ti rajtengo dajal,
Ker s' prevelike merce jemal.

Ta bele su ta ajdove

So vse pred Bogom najdene.

U hiši imam mat' staro

Le pojdi grenka smrt po njo.

Jek nočem nobenega družiga,

Kakor mlinarja neladiga,

U hiši imam mlado ženo

Le pojdi grenka smrt po njo.

Jar nočem nobenega drugega
Kakor mlinarja mladiga.

Mlinar propade žokornik
In smrt iz malna zapodi
Smrt je maraj pokukala
I pristau mu je požgala.

Le čakaj, čakaj mlinar mlad,
Le prosi si boš smrti sam! —

Mlinarja glavca zaboli,
En leten Jan bolan leži —

Meró se mi o' Rosti vali,
Smrt pa le se ponjga ni.
Janko Marovec.

36. Vojaška. miri.
rim 680
(Perovo.)

Soluce paui gori gre
Silis je žalostno,
Tobi na vojaki gre,
Tam kaj to gošna smrt.

Kroglica prbti,
Tobi pa obleži,
Pride Marija meni,
Klicé ga po imenu.

Tobi le gori vstan,
Greva za Jezusom.
Kako bom jst gori vstan,
K' sem revniga stenu.

Dobr je revní stan,
Žvotu s'ga je Jezus sam.

Janko Marovec.

37. (Perovo) miri.
rim 544-59

Ena pticka j' prletela
Iz dežela Štajarske,
Eno pesonico zapela
Od Marije Dobrove.

Marija izza oltarja stopi,
Na cerkveni pragi je sta

In je ptičko podusala,
Kje tko lpo prepevala.

Ptička, ke s' se učila peti;
De tko poješ sprelepo;
Ali si se naučila peti
Od nebeških angelcov,
Al od teh mladih solarjov?

Jaz sem niseu naučila peti,
Ne od nebeških angelcov,
Ne od teh mladih solarjov,
Jaz sem se naučila peti
Od zamorske deklice.

Ptička se je v krah spustila
Marija ji pa to nogam pša,
Pa j' Marija pred tane bila -
Kakor drobna ptičica.

Deklica, ke s' se naučila peti,
De tko poješ sprelepo,
Ali si se naučila peti
Od nebeških angelcov,
Al od teh mladih solarjov?

Jaz se niseu naučila peti,
Ne od nebeških angelcov,
Ne od teh mladih solarjov.

Jaz sem se naučila peti
Od mojše rance matere,
Ker to mene v žibk' žibkal
In prepeval sprelepo.

Jaz pa niseu toka sprati,
Lo me vrgli v širok morje,
Zdej pa sem ju tje po morja plavam,
In prepevam sprelepo.
Deklica, kolik bočes lona
Ker tko poješ sprelepo?

Jaz nočem nobenega družga lona,
Kot moj slušici svetlaj.
Janka Marzovec.

(38)

(Perovo) m. r. s.

Poljski mešnar zgotaj vstane
In gre zvonit beli plave,
Prečala ga je Marija,
O Marija Klošterska.

Mešnar jo prav lepo prosi:
oh Marija kam ti greš?
Jaz grem ik te poljske fane
Kjer prostora mi za me.

Al ti manjka svet na altarji,
Al ti manjka svetih mas?
Men' ne manjka svet na altarji
Men' ne manjka svetih mas,

Meni manjka časti in slave,
Ki jo v poljski fani prav miči.

In Marija v prou odala
Milosti jin dajala,
Milosti jin je dajala
Vsem tem poljskim farmanam.

Janko Marovec.

(39)

(Perovo) m. r. s.

prijem 657-72

Leži, leži pravno pože,
Po pol na mladih pubi gre,
Da živčaga, pože prelepo,
Tě levš pa piška na pero.

Marija ga je prečala,
Prav milo ga je vprašala:
O kaj je tebi publi mlad?
De si danes lahko veser!

De živčagaš, pože ^{le} prelepo,
Tě levš pa piška na pero?

Kakaj bi jest veser ne biv
K' sem danes pri sveti masi biv.

Včeraj sem biv, danes sem biv
In jutri bom, če bom le živ,

Tamkej sem vidu Jerusa,
Njegovo mater žalostno.

Janko Marovec.

mlada Minka,

(Provo) ^{mir 5}
parim. 1285-93

Mlada Minka počne gleda
v zelenem gartelčku,
Mladi fantje nismo gredli,
Loje spase vganjajo.

Mlada Minka voc' bit nujna,
Bom ti kupu prstan zlati?
Kaj pa bojo mame rekli,
K' bojo vidli prstan zlati?

Ti se moraš jim zlagati,
Da s' ga najdla v gartelčku.
Kdor bo mene učil lagati,
Ta pa ni prijatelj moj.

Janko Marovec.

Petelinček.

^{mir 5}
(Hrašiče p. Kranj) ^{parim 985}

Petelinček se j' oženil
pri lepi beli prišici,
muka je bla družica,
Kotar pa Hrašiča.

Kotar je z muko plesov
da se je medved tresel,
muka^{se} je spotseknila.

Kotar je xgel po poleno
pa vdaril muko čy Koleni.
Podjimo j' po padarja,
po tega čubga Dragarja,
Preden padar priteče,
pa muki kni odteče.

F. Zuderman.

42.

Pegam in Lambergar.

(Loka pri Mengšu.)

Pel mi jo je Anton Rakof, gostilničar v Turjicah pri Kaunumu, ki je jo naučil doma v Lohi pri Mengšu.

Lambergar je imel grščino na Kaunumu pri Cerkjah.

Pegam je rekel cesarju:

"Kaj to ^{ravnu} ~~pomeni~~ cesarost, de ga nimas pod sebo, de b' skusu se znamenoj."

Cesar je odgovoril:

"U kranok dežel je pa doma,"

Lambergar je mo jo.

Mati Lambergarjova glada z visoke lune pa zagleda pota, ki ga je cesar poslal k Lambergarju, in pravi:

"Na Klobuk ma pravou pero, to prida nič na b'."

Lambergar kona pusedla, k' je jedem leb na sonce in b' je sam pšeničko jedu in rebulco piv.

Mati mu je rekla:

"Pegam jina tri glave, meri te le v predniga vdar' pa ta predniga."

Na Sinaji sta se tepla in Pegam je vprašal:

"Ke se biva bova midva? Al na dvor cesarjovim?"

Lambergar je odgovoril:

„Ker se svoje kolepe
se junak ne boji.“

Pogani je zopet vprašal:

„Al ne dumejškim težis?“

Lambergar je:

„Ker n' baba bijejo,
se junak na oprimejo.
Ljuba v' n' je ravno pole,
kakr' kakum boju gre,
da naj' vidjo vs' ljudje,
vsa gospoda dumejška.“

Probari se vdarila,
marince si vkravila,
drug'krat se vdarila,
glave si je sekata.

— — — — —

Lambergar pa prečo ma,
vdari kar ta prednaga...

Glavo natakne na meč in jezdí v
mesto, za njim pa vsa gospoda. Cesar
ga je hotel kar pri ohi obdržati,
a Kranjec je dejal, da je rajši na
Kraujošem pri knezih kot pa ne
blizu na dvoru pri cesarju.

43. (Kraujoška.) ^{miri}
^{prim 5260}

Od Clovca pada Marburga
hidrejon hidrejon,

je pimentan draga cerkuga,
hidrejon, oj ledjon *)

Če Kolkeji se ne pot podam,
precej zapravim zlata dva.

*) Ono iz mej tu na 2 in 4 mestu navedenega
se ponavlja za vsakim verzom.

Oj Koder mi marševam,
posred je bela cestica,
pri cesti stoji hišica,
o hišica je zidana;
v hišici je Kaurca,
Kaurca je zmalana
v Kaurci je posklca,
posklca je peruata;
na posklci je lubica,
z zlatim pasom opasana.
Bela je ko ajdov cvet
glah taka more moja bit.
Na Lenjence smo se podal,
tri moze smo iz saboj zbral;
moze za dekle pršajo,
pa tud za dotco barajo.
Neka pa le pravijo,

da le bo imela pedm sto.
Hopimus je za maurico,
če maurca kaj primaknejo;
o maurca pa le pravijo,
imamo se ju Kier Kico
ki ta in tolk dorasla bo
bo tud za dotco barala.

44. ~~X~~ Rožniverac, Karloj ga pojejo
pri ovliču.

(Ljé) 5. 6302

Karlo je Jesus dob biv,
o Marija!
Kje Krvavi pos potiv,
o Marija,
naša lublena Gospa,
Jezusoviga prca,
oj prosti, oj prosti za nas!
I. t. d. cel rožniverac!

45.

(Žej.) nirs. p. 752-72

Stoji, stoji Lublaunca,
 Lublaunca dorga vas,
 na predi se Lublaunce
 stoji jna lipica,
 pod lipco stoji misca,
 o misca namata.
 Kol ne stojajo stolički,
 stolički dražslani,
 ali pa (stoličkov je dvanaajš)
 na njih sdejo fantje,
 fantje ljublauncajci
 in se pogovarjajo,
 kam de vas gojdejo;
 ta mlajši tako pravi:
 jest bom h raji sučki in,
 j rajtam zapelati,
 potem pa vaudrab' jet.
 Sučka je na pragu stala,
 vse je dobro slišala
 je hitro nosli klenla
 v to nullo kaurico

in se ji zariglala
 s tim ponocniim riglčkanu,
 s prstam mu se zajagala:
 Men' na to treba zibati,
 teb' pa ne vaudrab' jet.

46.

(Žej.) § 555

Au glaz'k alpa dva,
 to nam korajšo da;
 au glaz'k alpa tri,
 to nam se nič ne stri,
 Au glaz'k alpa šter
 to nam je vse in koder.
 Au glaz'k alpa pet,
 piti ga bomo spet.
 Soluce nam doli gre,
 lunca nam svet žle,
 lučko prižgati mo,
 firinčke dajti mo ----

47.

Lv. Barbara.

m. r. s. prim 648.

(Leži.)

leži, leži ravno pole,
 po polju pa svetnica gre,
 svetnica sveta Barbara,
 svetnica sveta Barbara.
 V njen rok' nese zlati kelh,
 v ta drugi nese Jezusa
 prečal jo je in mladi fant,
 pri n' leb poljast.
 Ni hotel svoje glave ukloniti
 pa tud' ne svetga križa skrit.
 Boš vidi, vidi, fantič ti,
 k' novš mogu brez mene omreš,
 k' novš mogu brez mene omreš.

 Prijela ga je za roko,
 pelala ga je v svet' nebo.

48.

X

(Leži.)

m. r. s. prim 2402-14

Tičke, jest prašam vas,
 al' bo že kmalu spomlad,
 al' bo že kmalu zelena spomlad;
 tičkarni udgovori:
 Spomlad ni več zate
 spomlad je prišla bo,
 sebe ne bi.

Na svet' blo res lustno živeti,
 ko b' ne blo treba omreš,
 žalost velika
 zapostit' je ta svet.
 Tičke, jest prašam vas
 al' že pšenica v klas,
 al' bo že kmalu pšenica v klas.

Travniki so že zeleni,
 bošče so že razcveteli,
 tičke po došti prav lepo poje
 Luba mat' božja ti,

Proštarca vs'k ludi,
Proštaj ti mene
in moje prece.

49. (Lese) ^{in vs.} ^{prim. dr. Stan. 167}

Rad bi vidu, rad bi vidu,
Ko kmetič vovp seje,
Vid's Rōla, vid's Rōla,
tako kmetič vovp seje.

Rad bi vidu, rad bi vidu,
Ko kmetič vovp žajne,
Vid's Rōla, vid's Rōla,
tako kmetič vovp žajne.

Rad bi vidu, rad bi vidu,
Ko kmetič mlati vovp,
Vid's Rōla, vid's Rōla,
tako kmetič vovp mlati.

Rad bi vidu, rad bi vidu,
Ko kmetič vovp zapije.

Vid's Rōla, vid's Rōla,
tako kmetič vovp zapije.

Rad bi vidu, rad bi vidu,
Ko kmetič ženo sepe.

Vid's Rōla, vid's Rōla,
tako kmetič ženo sepe.

Kdor te poje, porake vselej & roko,
Rako dela kmet in pri besji in
gadnji kritici pa odari poseba.

50. (Lese) 5526
Maje na gluh tokó,
de radi vunce prijejo,
ki po poštarjah hodijo,
soje žene opravljajo.

oja, oja, oja!

Žene na gluh tokó,
de radi vunce prijejo,
morem pšenko kradejo,
za sladko vunce dajejo.
oja, oja, oja!

Fantini pa glib toko,
de radi vunce pišejo,
oēs teden kar zaslužijo,
v nedelo vse zalumpajo.
oja, oja, oja!

Dekleta glib toko
de rade vunce pišejo,
oēs teden kar zaslužijo
se z lepim gvančam gvančajo,
de fantam b'l dopadejo.
— oja oja, oja!

Dohitarja pa glib toko,
de radi vunce pišejo,
znete pisat' sinu brat',
pa tudi kmetu golufat',
oja, oja, oja!

(Eje) Od vodiške fare. ^{in v. s.}
Prelepa si vodiška fara,
det'ga ni para

Na Skarnčju je sveta Vcija,
v vodičah je sveta Märjeta,
poh Turmam je ---

52. N Ud Tumb'rske gore. ^{in v. s.}
(Eje.) ^{verim 696-22}
Svet' Pantil' pa svet' Bovantin
sta po svet' pajžova; prava sta dajne
bertne, pa j'h ni vtrva prenočit'.

Urca je deves,
vunce j' začelo iz sodov Kpēt'.
Ura je enajst,
vog'u je začel iz strehe rast'.
Urca je pōnoci
bertno pa glavica zaboli.

Ura je eno,
bertna pa na paroh beži.
Boh pomagej lub' svet'
Valentin,
ni nega brati svet' Pantil'.

Trila se je ohranilo!

53.)

(Leže.) ^{nirv.} 523-37

Marija z Vogrskiga gre,
 za nò gre žalostno prcè.
 Marija pride do morja,
 prav lepo prosi brodnarija:
 Prepeli me za boji von,
 za boji von,
 al pa za ^{ta} nebesk' bron.

Jest ne vožm ne za lou,
 pa tud' ne za nebesk' bron,
 jest vožm le za Krajc'je,
 za tiste bele jeksarje.

Marija veti ~~da~~ dori,
 Ker čer jezer se spusti.
 Pred nò se je odgrebalo,
 za nò se je zagrebalo.
 Brodnar pa začne vozit,
 ladja se začne topit.

Marija Mlicé na ponos,
 Marija, ti pomagaj nam.
 Pomagaj nam, Marija ti,
 Marija sedm' žalosti,
 pomagaj nam v nevarnosti!
 Jest ne morem pomagati,
 pa tud' ne ladje obvarovati.
 Pomagaj nej t' Krajc'j'
 in tisti beli jeksarj'.

54.)

(Tunjice p. Kamniku.) ^{nirv.}

Taja prca bo prišla,
 še mrbit' n'coj,
 sam očka bojo ostali doma,
 jest bom v večnost moza jh.
 Poje se pri mrlicu!

55.)

(Tunjice) ^{nirv. prim.} 6155-20

Pa jua prca bo prišla,
 mrbit' se necoj,

Jest bom mogu razžati
v črno zemljo.

Pa ga nimam prijatla
del' razžor z mano.

Est'm mogu pa razžati
v črno zemljo.

Pa se sami bratje vje ostali
doma,

pa ga nimam prijatla,
del' razžor z mano.

Jest'm pa mogu razžati
v črno zemljo.

Pojè se pri mliči. Mesto bratje
se ostavi oče, hčere, sestre, mati
in "ter se ponavljá.

56. (Turjice) š. 6785

Poglej si en clovek,
kolik' Jezus brni,
ma na križu prbte roke.

Smilena mat' žvelicarjova
pod križem stoji,
milo ga gleda in boči solze;
ma Jezus na križu prbte roke.
Pojè se pri mliči!

57. (Turjice) š. 6307

Prva jurca udbila je,
Jezus kliče romarje:
Pejte, pejte čez goro
k Mariji po slovo!

Pri mliči. Posem se ostavi mesto
"prva", druga, tretja - do dvajset,
in se ponavljá.

58. (Turjice) š. 6786

Pr'ekla je Veronika
prinesla j' belo ratico.
Belub' gospot, prelub' gospot!
Hriši si krvavi pot!
Ljubub' gospot, prelub' gospot!
Tudi pri mliči!

59.

(Trnjava) š. 7485

Pasterj' dam ženinno!

Le parimo!

Kaj bomo delali?

Lesnike tolkli!

Ke je Rvadu?

za grunam.

Ke je list gru?

Koza ga j' ubrala.

Ke je tida koza?

V vodo je skočila.

Ke je kiska voda?

Golopčki so ji popili.

Ke so listi golopčki?

Gospoda jih je vzela.

Ke je kiska gospoda?

Vrh Gruntovca je šva,

je do skočiva,

si je vidno kost zvoniva.

60.

(Torovo) mirš.
prim. 588,90

Od sv. Izidorja.

Ives' Izdór

ivčice pasu,

lepo žvižgov,

lepo pev;

on je ovčice zapustu,

podav se je v roldaski stan,

lepo je Bogu pluzu...

61.

(Torovo) š. 7574

Jara hača,

stekl' pój,

druga žena,

krat'k mes.

62.

(Torovo) mirš.
prim. 1846

Kost si bodu?

Ke si biv?

de si skornice posiv?
de si skornice posiv?

Tam piu hodu,
tam piu bio,
mlade tice pet' uciw,
mlade tice pet' uciw.

V Kraujė, 2. decembra 1905.

France Helė